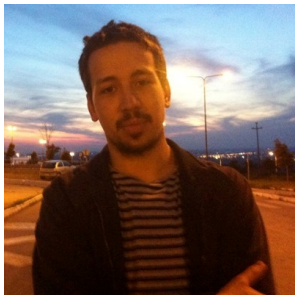

Пише: Слободан Голубовић
недеља, 11 август 2019 22:24

Простор око Великих језера у коме се одржава последњи круг дебата Демократске странке на прелиминарним изборима за председника одише вишеструком симболиком. Осим што симболише узлет и нагао пад индустријске производње у САД-у, он је и симбол лаког заборавља гласача када партија процени да јој више нису потребни. Напуштен од великих индустријских произвођача који су у потрази за јефтинијом радном снагом отишли негде дугде. Заборављен због промена политичке тактике Демократске странке која у својој коалицији мањина и белих либерала није успела да нађе места за белу радничку класу.

Нама у Србији, ако нисмо помно пратили историју америчког политичког живота, може деловати чудно да је Демократска странка некада била нешто друго до партија људских права и мањинских политика. То није случајно, ми овде смо се са Демократском странком сусрели тек након што су такозване *нове демократе* (на челу са Клинтоном), кренуле да окрећу кормило партије у новом смеру.

Промена правца није била случајна. Успех политике неолиберализма уз пропаст Совјетског савеза навела је партије левеце глобално да се прилагоде новој ситуацији. Одговор левих партија на то била је идеологија *трећег пута*, тј. идеологија постепеног удаљавања левих партија од својих корена у радничким покретима. Америчке демократе, које су постајале фискално све конзервативније, а социјално све либералнија, са променом политике кренуле су да мењају и гласачко тело. На место беле радничке класе Ајове и Мичигена дошли су либерали из Калифорније, мексиканци из Сан Хосеа и црнкиње из Балтимора.

Превирана унутар Демократске странке САД - како отупети јасноћу поруке Бернија Сандерса

Пише: Слободан Голубовић
недеља, 11 август 2019 22:24

